JUCĂTORI ŞI ARBITRI

Articolul de faţă este un ecou târziu al luptelor înviersunate din timpul campionatului. Poate că ar fi fost mai potrivit să-l fi scris atunci, când ar fi părut mai interesant, dar n'am vrut ca lângă tensiunea nervoasă inerentă unei lupte de campionat, să se aşeze şi resentimentele pe care în mod fatal le-ar fi produs rândurile de faţă.

Acum însă, când ciocnirile mari sau mici, precum şi amărăciunile din timpul campionatului s'au potolit, când uitarea a umbrit uri şi a refăcut prietenii, ni se pare potrivit să discutăm la rece o problemă vitală în sport, problema relaţiilor dintre jucători şi arbitri.

De multe ori jucătorii unei echipe termină matchul mai îndusmăniţi faţă de arbitru decât faţă de jucătorii echipei adverse, în timp ce tabăra cealaltă susţine sus şi tare că arbitrul a fost corect, cinstit, etc.

De fapt nu ne interesează ce spun cele două tabere, ci am vrea să ştim adevărul din sufletele celor care le compun, dupăcum am fi tare curioşi să aflăm ce crede însuş arbitrul despre felul cum s'a comportat.

Sunt două posibilităţi: 1) cei supăraţi să aibă dreptate şi, implicit, ceilalţi să aprecieze pe arbitru numai fiind că i-a favorizat şi 2) supărarea să fie determinată de o înfrângere la care arbitrul n'a colaborat cu nimic; în cazul acesta părerea celorlalţi este cea bună.

Şi dintr'un caz şi din celalt se vede însă că arbitrul este un fel de victimă predestinată, fie că greşeşte, fie că rămâne corect.

Insă mai trebue să spunem că protestele împotriva unui arbitru care a condus bine sunt totdeauna mai domoale şi nu degenerează niciodată în acte reprobabile, pe câtă vreme în celalt caz, când arbitrul este evident vinovat, protestele se schimbă adesea în gesturi puţin comode pentru cel care a greşit. Din nenorocire — cât am vrea să nu fie aşa! — protestele publicului şi ale jucătorilor sunt de cele mai multe ori îndreptăţite. Arbitrii noştri lasă de dorit din prea multe puncte de vedere — o ştie toată lumea, — iar unele scandaluri iscate chiar între ei au dat la iveală stări de lucruri care ne îndreptăţesc să ne îndoim chiar de cinstea unora. Svonurile nu le mai punem la socoteală...

Desigur, nici jucătorii nu sunt toţi uşă de biserică. Am văzut pe atâţia protestând împotriva arbitrului, deşi acesta sancţionase just hands-uri, foult-uri sau chiar lovituri criminale.

Dar vina, după noi, o poartă tot arbitri care nu de puţine ori s'au supus injoncţiunilor unor asemenea jucători.

După cum vedeţi, în ultimă analiză noi îi socotim vinovaţi tot numai pe arbitri, fie că sunt bine intenţionaţi dar nedotaţi, fie că îşi comercializează în mod ruşinos talentul de a măslui rezultatele.

Dece este atât de scăzut nivelul arbitrajului românesc? (Exemplele similare din străinătate nici nu ne încântă, nici nu ne interesează).

Pe scurt, sunt mai multe cauze.

In primul rând foarte mulţi dintre arbitrii români n'au jucat niciodată football, aşa că nu ştiu să preţuiască valoarea efortului depus de jucători şi nici nu pot să-şi dea seama corect când se produc neregularităţile.

Apoi nu s'a căutat niciodată ca arbitrii să fie aleşi dintre oameni mai spălaţi. (Sunt şi excepţii onorabile). Cum îi şade unui negustor de stambă — fără cele patru clase primare — cretin şi încăpăţinat, când arbitrează două echipe de intelectuali?

Insfârşit, lipsa de sancţiuni a fost cea mai mare nenorocire a arbitrajului românesc. Dacă un jucător mai iute îşi permite să arate — pe drept cuvânt — unui arbitru că a greşit, poate fi eliminat din joc. Dar arbitrul care a greşit de două ori — odată în joc şi a doua oară când l-a eliminat pe jucător — nu va primi nici o pedeapsă.

Câţi arbitri au fost sancţionaţi pentrucă au arbitrat prost? Să tot fie vreo 2—3. Ei bine, numai atâţia şi numai de atâtea ori au denaturat rezultatele matchurilor?

Relele de mai sus nu sunt fără posibilitate de îndreptare. Tocmai de aceea le-am şi semnalat.

In primul rând ar trebui promovaţi de urgenţă arbitrii districtuali, cari, în majoritate absolută, sunt cu mult mai bine pregătiţi din toate punctele de vedere de cât cei vechi. Vorbim de cei pe care îi cunoaştem, adică de cei din Bucureşti.

Iar mentalitatea greşită a unora dintre jucători s'ar schimba uşor sub influenţa unor arbitraje bune.

Deasemenea n'ar trebui să mai întârzie nici traducerea în fapt a unui proect mai vechi de a se uşura calea prin care foştii jucători internaţionali să ajungă arbitri de ligă.

Cine cunoaşte jocul mai bine decât ei, cari, în plus, au şi obişnuinţa terenului?

VIRGIL POPESCU

Insfârşit toată lumea să vadă!

Fiecare tabletă Aspirin are Crucea Bayer. Observaţi semnul acesta de încredere în avantajul Dvs. propriu. Refuzaţi, în interesul Dvs. imitaţiunile şi produsele înlocuitoare.

ASPIRIN

VERITABIL NUMAI CU CRUCEA »Bayer«

Sparta
a terminat la egalitate cu Basel: 3-3

BASEL 1. — Azi a jucat în localitate echipa praghează Sparta, care după un joc frumos a terminat la egalitate cu reprezentativa oraşului, rezultatul fiind 3 : 3.

La pauză oaspeţii conduceau cu 2 : 1.

In trecutul an sportiv

Districtul de football Bucureşti
a avut o activitate bogată în evenimente

Odată cu începutul noului an, s'a sfârşit şi un an sportiv. Un an în care s'au petrecut multe evenimente şi despre care sunt foarte multe lucruri de spus.

In rândurile de mai jos ne vom ocupa numai de evenimentele petrecute în sânul districtului de football Bucureşti.

Cu aalte cuvinte vom face un bilant al anului sportiv districtual.

Districtaul Bucureşti a cunoscut în actst an două demisii destul de importante.

Demisia preşedintelui districtului de football, d. C. Chiriceanu şi de demisiaa preşedintelui districtului de arbitrii d. Mihail Petrescu.

Dar pe pragul acestor demisii sunt mai multe lucruri de spus, pe cari le vom comenta mai amănunţit.

DOUA DEMISII INTR'UN INTERVAL SCURT

Prima demisie a înaintat-o d. C. Chiriceanu, preşedintele districtului de foot-ball.

Natural că demisia d-sale ne-a surprins datorită faptului că d. C. Chiriceanu a fost un om de iniţiativă care a condus ani dearândul cu multă pricepere acest district.

După o criză îndelungată problema preşedintelui a fost rezolvată şi d. C. Chiriceanu a fost înlocuit cu o altă persoană la fel de capabilă, d. maior Gh. Brezeanu.

Asupra calităţile d-sale este inutil să mai insistăm, deoarece figura d-sale este bine cunoscută, în sport D-sa e un om de iniţiativă, care a lucrat ani dearândul pe tărâmul sportului, atât în Capitală cât şi în provincie. Fructele muncii depuse s'au văzut, astfel că districtul Bucureşti are acum la conducere un om capabil care va duce mai departe opera începută de fostul conducător.

O DEMISIE FORŢATA

Demisia preşedintelui dela districtul de arbitrii nu s'a produs în aceleasi condiţiuni ca prima.

După şapte ani de muncă intensă d. Mihail Petrescu a fost forţat să demisioneze.

Persoane cari nu au nimic comun cu arbitrii au intervenit pentru înlocuirea d-lui Mihail Petrescu.

Toate acestea s'au petrecut dintr'un singur capriciu al unei persoane sus puse.

La un moment dat toate lucrurile... de culise au determinat pe d. Mihail Petrescu să demisioneze după atâţia ani de activitate intensă.

Tot acum ar fi momentul să reamintim şi realizările acestui preşedinte.

Din iniţiativa d-sale a luat fiinţă „Amicala arbitrilor" o asociaţie care are menirea să întrunească toţi arbitrii pentru a fi între ei o legătură cât mai strânsă.

Intre arbitrii bucureşteni şi cei provinciali au avut loc numeroase matchuri de foot-ball în cari arbitrii şi-au disputat întâetatea.

Pe lângă această operă d. Mihail Petrescu a organizat acest district din toate punctele de vedere.

A selecţionat corpul de arbitrii având elemente valoroase, cari au deuşit să se afirme.

O MARE PIERDERE

Comisiunea districtuală a suferit o mare pierdere prin încetarea din viaţă a unui marcant membru din comisiune, MIHAIL LOGHIN, un sportiv care se făcuse bine cunoscut în toate cercurile datorită muncii sale laborioase.

CUM S'AU COMPORTAT GRUPARILE

Şi acum să ne ocupăm de modul cum sau comportat grupările.

Nu toate grupările au dat randamentul necesar.

Chiar echipele cu jucători valoroşi cari în alţi ani se comportau peste aşteptări au lăsat acum de dorit.

Dar partea regretabilă este alta.

Multe grupări au avut o ţinută care numai cinste nu poate face sportului.

La începutul rezonului de toamnă am înregistrat o mulţime de incidente cari au fost mult timp subiectul şedinţelor comisiunei.

In urma drasticelor pedepse s'a pus capăt acestor incidente şi în ultimul timp am avut plăcerea să nu le mai înregistrăm.

Şi ca încheere putem spune că anul sportiv 1938 nu ne-a adus decât demisii şi lucruri neplăcute.

Dorim ca anul în care păşim atât de voioşi să aducă conducătorilor spor la muncă în binele sportului.

Pe zăpadă groasă şi frig, echipele vieneze au dansat frumos dar au isbutit rezultate slabe

In tot cuprinsul Reichului s'au disputat matchuri amicale, ale căror vedete au fost echipele vieneze.

LA PLANITZ NU SE POATE CAŞTIGA

Pe un teren „alb" mult mai apt pentru săniuţe de cât pentru football, S. C. Planitz a învins pe F. C. Austria cu 4-3.

Punctele au fost marcate de Fröhlich (2) şi Weigel (2) pentru S. K. Planitz iar pentru vienezi au înscris Haag, Rirsch şi Safarick.

P. S. V. CHEMHTZ A CONDUS CU 5-1, DAR RAPID A MARCAT INCA PATRU PUNCTE

La Chemnitz, matchul dintre Polizei Sportverein Chemnitz şi Rapid din Viena a atras numai 6.000 de spectatori.

După un început formidabil, „poliţiştii" au condus cu 5-1.

Cele cinci goaluri au fost obţinute însă mai mult graţie „bunei voinţi" arătate de Rafil, care a apărat mizerabil.

DRESDNER S. C. VIENNA 4-3 (1-2)

Deşi au condus la pauză cu 2-1, vienezii nu au mai putut rezista alurii infernale dictată de echipa lui Schön.

Trei puncte marcate de Schaffer (2) şi Pohls fac ca scorul să fie 4-2 pentru gazde.

Puţin înainte de sfârşit, Decker marchează ultimul punct al matchului.

Bătrânul „membru" al „wunderteamului" a marcat goalurile primei reprize.

RAPID INVINGATOR... GRAŢIE PORTARULUI ADVERS

Jucând al doilea match la Leipzig contra lui V. F. B. Leipzig, Rapid a câştigat cu 7-4 (3-2) graţie partidei făcută de portarul advers Franke, care a lăsat să-i scape din mână mingia nu mai puţin de şease ori.

ADMIRA A INVINS TENNIS BORUSIA CU 7-3

A fost un match, în care Admira s'a distrat convenabil iar Platzer a apărat două lovituri de 11 metri.

Atacul vienez a funcţionat formidabil şi a marcat câte două puncte de fiecare dată, când adversarii încercau să reacţioneze.